

سلام و احوال پرسی ایرانی ها به روایت خارجی ها

۹ تیر ۱۳۹۷ ساعت ۱۰:۰۸

حتی دو مستخدم که در خانه اعیان به کار مشغولند وقتی بهم می‌رسند از به کار بردن لفظ سرکار در حق یکدیگر دریغ نمی‌ورزند.

کافه تاریخ- سبک زندگی

سلام و احوال‌پرسی در عهد قاجار سبک و سیاق خاصی داشت و اغلب با الفاظ و تشریفات خاصی همراه بود. این القاب عمدتاً توسط مسلمان و در رابطه با آنان به کار گرفته می‌شد. آداب احوال‌پرسی در میان زبردستان و رؤسا هم با رسوم خاص خود همراه بود:

«سلام کردن بین همه مسلمانان به یک نهج است. کسی که وارد می‌شود می‌گوید؛ «سلام علیکم» که در جواب آن می‌گویند و علیکم السلام و رحمت الله». به هنگام خداحافظی صاحبخانه می‌گوید: «خوش آمدی، صفا آوردی، مشرف، مزین. و کسی که می‌خواهد از خانه خارج شود می‌گوید: «لطف عالی کم نشود» یا «سایه شما کم نشود.» معمولاً این عبارات سلام و علیک را برای غیرمسلمانان بکار نمی‌برند، زیرا فکر می‌کنند که آثاری از مسلمانی در این عبارات نهفته است. پس در نتیجه با آنها با مستی از کلمات و عبارات تعارف آمیز و پرسشهایی که متوجه حال مزاجی طرف صحبت است روبرو می‌شوند. زبردستان رؤسای خود را با حرکت دست از زانو به طرف قوزک پا به علامت عبودیت و فرمانبرداری سلام می‌گویند. در بسیاری از مناطق به جای سلام کردن به هم می‌گویند: اوغور باشد. حرص و ولع برای به کار بردن تعارفات و القاب در خطاب حد و حصری ندارد. به یکدیگر شریف، سرکار و جناب می‌گویند. حتی دو مستخدم که در خانه اعیان به کار مشغولند وقتی بهم می‌رسند از به کار بردن لفظ سرکار در حق یکدیگر دریغ نمی‌ورزند.»

۱- یاکوب ادوارد پولاک، سفرنامه پولاک: ایران و ایرانیان، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۸، چاپ

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/37051/خارجی-روایت-ایرانی-پرسی-احوال-سلام/>